

РЕШЕНИЕ

№ 19490

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5773** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. О. В. с ЕГН [ЕГН], чрез адв.Й. А., срещу Решение №1582 от 02.04.2024г. постановено по н.а.х.д. № 9862/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 2 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 23-4332-010058 от 06.06.2023г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон. Излагат се доводи, за нарушение на нормата на чл.34, ал.1 от ЗАНН, тъй като не е съставен АУАН в три месечен срок от откриване на нарушителя. Твърди се, че в АУАН и в НП не се съдържат данни за мястото на нарушението, както и описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Възразява се и срещу обстоятелството, че АУАН е съставен от свидетел, който не е очевидец на нарушението. Твърди се липса на субективна страна на нарушението, като се сочи, че в района липсвали доказателства за наличие на пътни знаци, че се извършва видеоконтрол на движението. Според жалбоподателя са допуснати множество процесуални нарушения, които са ограничили правото му на защита. В заключение се прави искане за отмяна на решението на СРС и

потвърденото с него НП и присъждане на сторените в производството разноски.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява лично и не се представлява, в писмена молба е изразил становище, че поддържа касационната жалба по посочените в нея основания.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призован, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление 23-4332-010058 от 06.06.2023г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 13.08.2022г., в 14:15 часа, в [населено място], по бул. П. К. Я.“, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч, за населено място, управлявайки МПС марка и модел „Ф. Голф“, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Л. Д. Д., е извършил нарушение като се движил със скорост от 108 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия и приспаднал толеранс от 3 % в полза на водача). Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС „CORDON-M“2, с номер № MD1196. АУАН е съставен по снимков материал по преписка К-6-14773/2022г. и попълнени два броя декларации от собственика и водача.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е установил фактите по делото. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

В НП следва да е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Начинът на установяване на нарушението и доказателствата, които го установяват са записани както в АУАН, така и в НП, където изрично е посочено, че нарушението е установено с техническо средство за видеоконтрол АТСС

„CORDON-M“2, с номер № MD1196 по преписка К-6-14773/2022г., а доказателствата са част от преписката, включително и два броя декларации от собственика и водача, в които касатора и собственика на автомобила посочват, че именно В. О. В. е управлявал процесното МПС в момента на нарушението.

Доказателства и доказателствени средства са обсъдени от въззивния съд, поради което настоящият състав приема, че обжалваното решение е постановено след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено като е събрал необходимите, относими и възможни доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото. Предвид изложеното касационният състав изцяло възприема извода на контролирания съд, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение. В тази връзка не се възприемат и възраженията свързани с това, че АУАН е съставен от свидетел, който не е очевидец на нарушението. В чл.37, ал.1 и ал.2 от ЗАНН е предвидено, че актове могат да се съставят от длъжностни лица посочени изрично в нормативен акт или определени от ръководителите на ведомства, на които е възложено упражняване на контрола по приложението на съответните нормативни актове. В чл. 189, ал.1 от ЗДвП е посочено, че актовете, с които се установяват нарушенията по закона, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Липсват законови изисквания АУАН да бъдат съставяни единствено от свидетели очевидци на нарушението, в тази връзка и с оглед законосъобразно извършения доказателствен анализ от СРС, въпросното обстоятелство не може да бъде прието за процесуално нарушение.

Несъстоятелни са и възраженията свързани с липса на субективна страна на нарушението, предвид това че в района липсвали доказателства за наличие на пътни знаци, че се извършва видеоконтрол на движението. Такова законово изискване липсва, а и субективната страна на съответното деяние, не се определя от наличието на пътен знак за видеоконтрол, а от наличие на съответната форма на вина, при осъществяване на конкретното нарушение. В случая, правилно е посочено от въззивния съд, че деянието е извършено при пряк умисъл, тъй като водачът е съзнавал задължението си по ЗДвП и е възприемал скоростта на движение на автомобила, респективно ограничението на скоростта, но се е движил с превишение на скоростта. Относно възраженията за изтекъл срок по чл.34 от ЗАНН, касационният състав споделя напълно доводите на въззивната инстанция, предвид на което е безпредметно да се преповтарят. Единствено следва да се посочи, че цитираният приклучивен срок започва да тече от момента на установяване на нарушителя. Това в конкретния случай, както правилно е прието от СРС, се е случило при попълване на декларацията по чл.188 от ЗДвП на 25.05.2023г. от страна на касатора. На същата дата е съставен и АУАН.

Не се констатира и твърдените процесуални нарушения, които да са възпрепятствали упражняване правото на защита на касационния жалбоподател.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1582 от 02.04.2024г. постановено по н.а.х.д. № 9862/2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.